276 PDc 152

Gdy skończysz życie swoje, Bóg wezwie cię na sąd, a wszystkie grzechy twoje za tobą pójdą stąd. Kto grzeszył, ten w zginienie na wieki musi pójść, bo żadne przewinienie nie może bez kar ujść. Lecz miłość Boża chciała zastępstwo godne dać i łaskę okazała, co wiecznie będzie trwać. Bóg świat tak umiłował, że Syna Swego dał, na śmierć Go ofiarował, bo grzesznych zbawić chciał. Na Synu sąd spełniony... Kto sercem przyjmie to, ten jest już zapewniony, że sąd ominie go. Więc w skrusze, w szczerej wierze na swoją własność przyjm, że Jezus w Swej ofierze zastępstwem stał się twym.